

บุษบา แฝงสาเคน 2557: การเลือกใช้ภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชของประชากรชาวไทยโคราช ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชไมภักดิ์ เตชะสอนันต์, Ph.D. 196 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเลือกใช้ภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชของประชากรชาวไทยโคราช โดยนำตัวแปรทางด้านอายุเข้ามาวิเคราะห์เปรียบเทียบการเลือกใช้ภาษาและทัศนคติของประชากรที่มีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชซึ่งมีความแตกต่างทางด้านอายุและความแตกต่างของถิ่นที่อยู่ระหว่างความเป็นสังคมเมืองและสังคมชนบท งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่ถูกคัดเลือก ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง คือ โรงเรียนสุรนารีวิทยา จำนวน 369 คน และเขตพื้นที่อำเภอพิมาย คือ โรงเรียนพิมายวิทยา จำนวน 363 คน การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงอายุของกลุ่มผู้ตอบภาษาเป็น 3 กลุ่ม คือ 15-30 ปี 35-50 ปี และ 55-70 ปี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของอายุและถิ่นที่อยู่ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้ภาษา กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอเมือง พบว่า ส่วนใหญ่ได้เลือกใช้ภาษาไทยเป็นหลักกับทุกแควง กลุ่มช่วงอายุ 15-30 ปี ถือเป็นกลุ่มช่วงอายุที่มีปริมาณการใช้ภาษาไทยกับทุกแควงมากกว่ากลุ่มวัยผู้ใหญ่และกลุ่มวัยผู้สูงอายุ โดยมีอัตราค่าร้อยละเฉลี่ยในปริมาณที่สูงถึง 80-90 ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างทุกช่วงกลุ่มอายุในพื้นที่อำเภอพิมาย พบว่า แควงภายในชุมชน ทุกกลุ่มอายุมีการเลือกใช้ภาษาไทยถิ่นโคราชเป็นหลัก โดยกลุ่มช่วงอายุ 35-50 ปี และ 55-70 ปี ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นโคราชมากที่สุด โดยมีอัตราค่าร้อยละ 80-90 ส่วนแควงภายนอกชุมชน ทุกกลุ่มอายุ มีการเลือกใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการติดต่อสื่อสาร โดยกลุ่มช่วงอายุ 15-30 ปี ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการใช้ภาษาไทยมากที่สุด คิดเป็นค่าร้อยละ 50 ด้านทัศนคติที่มีต่อภาษามีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยของอายุและถิ่นที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอเมือง มีทัศนคติที่เป็นกลางต่อภาษาไทยถิ่นโคราชที่ไม่แตกต่างกัน และมีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.003 แต่มีเกณฑ์ทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย ส่วนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอพิมาย ทุกกลุ่มช่วงอายุต่างมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยถิ่นโคราชและมีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาไทย ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยทางสถิติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อทั้งภาษาไทยถิ่นโคราชและภาษาไทยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

สรุปได้ว่า ภาษาไทยถิ่นโคราชอยู่ในภาวะกำลังมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากภาษานั้นเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อทั้งสองพื้นที่ แม้ว่าภาษาไทยถิ่นโคราชจะอยู่ในสภาวะการณ์ใด แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองพื้นที่ยังคงมีความตระหนักถึงปัญหาของสภาวะการณ์ของภาษาไทยถิ่นโคราชในปัจจุบันและให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเองให้คงอยู่ต่อไป

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก